

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/416/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214200100
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3214200100.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: P. C., bytom K I. XX, X W. nad W., zastúpeného JUDr. F. P., advokátom, H. XXX/X, W. nad W., proti odporcovi: F., s.r.o., IČO XX XXX XXX, so sídlom F. XX, W., o určenie neplatnosti dohody a neexistencie pohľadávky, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 27. januára 2014, č.k. 6C/5/2014-20 a zo dňa 24. februára 2014, č.k. 6C/5/2014-43 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenia súdu prvého stupňa zo dňa 27.01.2014, č.k. 6C/5/2014-20 a zo dňa 24.02.2014, č.k. 6C/5/2014-43 **p o t v r d z u j e.**

o d ô v o d n e n i e :

V poradí prvým napadnutým uznesením súdu prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil odporcovi povinnosť zdržať sa vymáhania pohľadávky voči navrhovateľovi z titulu zmluvy o úvere č. 3171081 uzatvorenej dňa 01.10.2003 medzi odporcom a navrhovateľom, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 15.01.2014 podal navrhovateľ návrh na začatie konania, ktorým sa domáha určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom dňa 01.10.2003, ako aj určenia, že záväzok navrhovateľa zaplatiť pohľadávku odporcu s príslušenstvom z titulu zmluvy o úvere č. 3171081 zo dňa 01.10.2003 neexistuje. Súčasne navrhovateľ žiadal, aby súd vydal predbežné opatrenie, ktorým zaviazal odporcu zdržať sa vymáhania pohľadávky voči navrhovateľovi z titulu zmluvy o úvere č. 3171081 uzatvorenej dňa 01.10.2003 medzi odporcom a navrhovateľom do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Svoj návrh odôvodnil navrhovateľ tým, že dňa 01.10.2003 uzavrel s odporcom zmluvu o úvere č. 3171081, na základe ktorej poskytol odporca ako veriteľ navrhovateľovi ako dlžníkovi úver vo výške 24 000 Sk (796,65 eur). Navrhovateľ zaplatil odporcovi celkovo 2 336,67 eur, t. j. trojnásobok toho, čo si požičal, napriek tomu odporca eviduje u navrhovateľa údajný zostávajúci dlh vo výške 3 404,36 eur. Uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 4Er/1454/2008-14 zo dňa 02.02.2012 bola exekúcia oprávneného - odporcu voči povinnému - navrhovateľovi vyhlásená za neprípustnú a bola zastavená. Súd konštatoval, že v zmluve o úvere je upravených viacero neprijateľných podmienok, ktoré tvoria taký podstatný obsah celej zmluvy o úvere, že nie je možné ich v zmysle § 41 Občianskeho zákonníka oddeliť od ostatného obsahu a teda celá zmluva o úvere ako právny úkon je neplatná z dôvodu nerešpektovania ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Okresný súd upozornil, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah medzi účastníkmi, pričom zmluva obsahuje množstvo neprijateľných podmienok, napríklad úrok z omeškania 0,25 % denne (t. j. 91,25 % ročne). Krajský súd v Trenčíne vyššie uvedené uznesenie prvostupňového súdu potvrdil. Podľa navrhovateľa je zmluva o úvere č. 3171081 neplatná, pričom navrhovateľ zaplatil odporcovi trojnásobok výšky poskytnutého úveru, preto má za to, že nie je odporcovi nič dlžný a že nárok odporcu je neoprávnený. Pohľadávku odporcu z titulu zmluvy o úvere č. 3171081 považuje za splatenú. Okrem toho navrhovateľ považuje za neplatnú aj formulárovú dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 1.10.2003, ktorá vychádza z neplatného právneho úkonu, a to zmluvy o úvere č. 3171081. V dohode o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 01.10.2003 bol zo strany odporcu doplnený názov, adresa a IČO terajšieho

zamestnávateľa navrhovateľa - spoločnosti FMB s.r.o., pričom tento zápis bol vykonaný dodatočne bez vedomia a súhlasu navrhovateľa. Zamestnávateľ navrhovateľa vznikol až dňom 25.03.2005, teda rok a pol po tom, ako bola uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Naliehavý právny záujem na určení neexistencie záväzku navrhovateľa voči odporcovi ako aj na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov navrhovateľ odôvodnil tým, že bez takéhoto určenia je tu právna neistota o existencii záväzkového práva. Bezprostredne hrozí, že na základe dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov bude zamestnávateľ navrhovateľovi vykonávať zrážky zo mzdy v prospech odporcu. Zároveň je ohrozené postavenie navrhovateľa ohľadne splnenia podmienok na vzatie si hypotekárneho úveru na bývanie, keďže podmienkou banky je preukázanie výšky príjmov v trvalom pracovnom pomere za obdobie troch mesiacov. Vykonávaním zrážok zo mzdy by bol príjem navrhovateľa oveľa nižší a tým je ohrozená resp. zmarená možnosť splnenia podmienok na poskytnutie hypotekárneho úveru. Potrebu vydania predbežného opatrenia navrhovateľ osobitne odôvodnil akútnou hrozbou vykonávania zrážok zo mzdy navrhovateľa na základe dohody o zrážke zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 01.10.2003. Odporca totiž žiadosťou zo dňa 27.11.2013 oslovil zamestnávateľa navrhovateľa - spoločnosť C. s.r.o., aby vykonával navrhovateľovi zrážky zo mzdy až do úplného splatenia dlhu, t. j. do výšky 3 404,36 eur. K žiadosti bola priložená dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 01.10.2003. Navrhovateľ považuje zmluvu o úvere č. 3171081, na podklade, ktorej sa majú zrážky zo mzdy vykonávať, ako aj formulárovú dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 01.10.2003, za neplatnú. Navyše svoju pohľadávku voči odporcovi považuje za splatenú. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že návrh na vydanie predbežného opatrenia je dôvodný. Navrhovateľ osvedčil potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov, keďže jeho príjem z výkonu zamestnania je bezprostredne ohrozený žiadosťou odporcu, aby zamestnávateľ navrhovateľa vykonával zrážky zo mzdy navrhovateľa. Navrhovateľ súčasne s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia podal návrh vo veci samej, v ktorom sa domáha určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a neexistencie pohľadávky odporcu. Bez toho, aby súd prejedikoval rozhodnutie vo veci samej, je na mieste poskytnúť mzde navrhovateľa dočasnú ochranu predbežným opatrením, keďže ide o hlavný (a pravdepodobne aj jediný) zdroj príjmu navrhovateľa, kým naopak na strane odporcu pozdržanie vymáhania jeho pohľadávky - či už skutočnej alebo len domnejšej (v tomto štádiu konania to nie je podstatné, to bude predmetom konania vo veci samej) - nespôsobí výraznejšiu majetkovú ujmu. O náhrade trov konania rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 74 ods. 1, § 102 ods. 1 veta prvá, § 75 ods. 1,2, § 76 ods. 1 písm. f), ods. 4 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca. Uviedol, že navrhovateľ spolu s podaným návrhom na nariadenie predbežného opatrenia nepredložil také dôkazy a neosvedčil také skutočnosti, ktoré by opodstatňovali hmotnoprávny nárok vo veci samej. Podľa odvolateľa nie sú splnené predpoklady na nariadenie predbežného opatrenia, lebo navrhovateľ neosvedčil rozhodujúce skutočnosti, ktoré zakladajú nariadenie predbežného opatrenia. Navrhovateľ neosvedčil ani opodstatnenosť samotného návrhu vo veci samej. Na základe uvedeného mal za to, že navrhovateľ pri uzatváraní úverovej zmluvy nekonal ako spotrebiteľ. Ďalej uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola platne uzavretá podľa ust. § 551 Občianskeho zákonníka písomne medzi navrhovateľom ako dlžníkom a odporcom ako veriteľom ako prostriedok na zabezpečenie peňažnej pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere. Dohoda spĺňa všetky zákonom predpokladané ustanovenia o právnych úkonoch (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka). Dohoda obsahuje tiež súhlas dlžníka s tým, aby mu zo mzdy boli vykonávané zrážky a tieto boli poukazované na účet veriteľa, pričom zrážky neboli dohodnuté vo výške, ktorá by odporovala ust. § 551 Občianskeho zákonníka. Dohoda o zrážkach zo mzdy je obsiahnutá na samostatnom dokumente a navrhovateľ mal možnosť si predmetnú dohodu preštudovať a až následne na to potvrdiť jej prijatie svojím vlastnoručným podpisom. Podľa názoru odvolateľa navrhovateľ nepreukázal ani existenciu hroziacej ujmy. Neosvedčil, že bez nariadenia predbežného opatrenia by mu mohla vzniknúť závažná a neodstrániteľná ujma. Mal za to, že nerealizovaním dohody o zrážkach zo mzdy by navrhovateľovi vznikla závažnejšia ujma ako realizovaním tejto dohody. Nerealizovaním zrážok zo mzdy by bol záväzok navrhovateľa voči odporcovi vyšší ako keby sa pravidelne vykonávali zrážky zo mzdy navrhovateľky. Každá platba v prospech zmluvy o úvere navrhovateľa sa totiž pripočítava prednostne na istinu (zmenkovú sumu) a teda aj dohodnuté úroky sa počítajú stále z nižšej sumy. Poukázal v tomto smere na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 10Co/56/2013 zo dňa 20.06.2013.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedol, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia mal všetky zákonom stanovené náležitosti a navrhovateľ na základe predložených dokladov

preukázal dôvodnosť, nevyhnutnosť a účelnosť potreby predbežnej úpravy vzťahov účastníkov konania vyplývajúcich z dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 01.10.2003. Trval na tom, že zmluvný vzťah medzi ním a odporcom je vzťahom spotrebiteľským. To sa týka nielen vzťahu založeného zmluvou o úvere, ale tiež dohodou o zrážkach zo mzdy zo dňa 01.10.2003. V samotnom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia boli uvedené dôvody, pre ktoré navrhovateľ považuje zmluvu o úvere za neplatnú. Z dôvodu neplatnosti hlavného záväzku (zmluvy o úvere) je neplatný aj zabezpečovací záväzok (dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov). Aj podľa konštantnej judikatúry: pokiaľ je ako odporujúce zákonu neplatné dojednanie o založení hlavného záväzku, nemohlo platne vzniknúť ani jeho zabezpečenie, teda neplatným je aj dojednanie o dohode o zrážkach zo mzdy. Poukázal na to, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 01.10.2003 nebola individuálne dojednanou dohodou, pretože bola vopred dodávateľom predformulovaná, vytlačená a bola spotrebiteľovi (navrhovateľovi) predložená k podpisu, pričom tento nemal možnosť ovplyvniť jej obsah. Dohodu o zrážkach zo mzdy považuje navrhovateľ za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskom práve. Vykonaniu zrážok zo mzdy nemôže navrhovateľ zabrániť napriek tomu, že žiadny sudca postihnutie jeho majetku neschválil a predbežné opatrenie je výlučným prostriedkom na zabránenie zrážok zo mzdy. Zdôraznil, že povinnosť uložená odporcovi zdržať sa vymáhania pohľadávky voči navrhovateľovi je uložená iba predbežným opatrením, pre ktoré je charakteristická jeho dočasnosť a predbežné opatrenie nerieši definitívne vzťahy medzi účastníkmi konania. Poukázal na to, že v dohode o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 01.10.2003 nebola pod písm. b) vyplatená celková výška pohľadávky odporcu voči navrhovateľovi. Zároveň v tejto dohode bol zo strany odporcu dojednaný názov, adresa a IČO terajšieho zamestnávateľa navrhovateľa - spoločnosti C. s.r.o., pričom tento zápis bol vykonaný dodatočne bez vedomia a súhlasu navrhovateľa. Zamestnávateľ navrhovateľa vznikol dňa 25.03.2005, teda rok a pol potom, ako bola uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Pokiaľ ide o uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 10Co/56/2013-62 zo dňa 20.06.2013, na ktoré v odvolaní poukazuje odporca uviedol, že v danom prípade došlo k zamietnutiu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia z dôvodu pasivity navrhovateľa a nepredloženia dôkazov aj napriek výzve súdu, čím došlo k neuneseniu dôkazného bremena zo strany navrhovateľa. Citácia odporcu v odvolaní nebola právnym názorom Krajského súdu v Prešove, ale názorom Okresného súdu Poprad s tým, že Krajský súd v Prešove potvrdil uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia výlučne z dôvodu neunesenia dôkazného bremena. Naopak, v prípade aktivity navrhovateľa súdy v rovnakých veciach pristupujú k nariadeniu predbežného opatrenia, napr. poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Košice č.k. 3Co/353/2012-42 zo dňa 31.12.2012, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves o nariadení predbežného opatrenia o zákaze vykonávať zrážky zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy. Navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 69,91 eur.

V poradí druhým napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť, aby v lehote 3 dní zaplatil súdny poplatok za dve elektronické podania vo výške 6,- eur podľa pol. č. 20a sadzobníka súdnych poplatkov v znení noviel.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, navrhol ho zrušiť. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Poukázal na to, že súčasťou položky 20a v sadzobníku súdnych poplatkov je poznámka, ktorá jednoznačne ustanovuje, že v prípade podaní urobených elektronickými prostriedkami podpísaných zaručeným elektronickým podpisom súd vyhotoví potrebný počet rovnopisov a ich príloh bez toho, aby žiadal náhradu vecných nákladov podľa § 42 ods. 3 O.s.p. Otázkou povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisu podania zaslaného elektronicky spolu so zaručeným elektronickým podpisom sa zaoberal Najvyšší súd SR, ktorý vo svojom uznesení zo dňa 23.06.2011 sp. zn. 6MCdo/7/2011 vyslovil jednoznačný právny názor, podľa ktorého elektronická forma podania vylučuje povinnosť účastníka konania predložiť takéto podanie s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami. Ak by totiž účastník konania aj v takomto prípade túto povinnosť mal, možnosť elektronického podania so zaručeným elektronickým podpisom by pre neho nemala praktický význam. Ak teda v prípade takéhoto podania účastník konania nemá povinnosť predložiť podanie s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami, potom mu nemožno ani ukladať povinnosť nahradiť štátu trovy vzniknuté v súvislosti s konverziou elektronického podania na písomné podanie v listinnej forme.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal obe napadnuté uznesenia bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolania odporcu nie sú dôvodné.

Podľa § 102 ods. 1 veta prvá O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi, aby nenakladal s určitými vecami alebo právami, alebo aby niečo vykonal, niečo sa zdržal alebo niečo znášal (§ 76 ods. 1 písm. e), f) O.s.p.).

V danej veci súd prvého stupňa návrh na nariadenie predbežného opatrenia správne posúdil podľa § 102 ods. 1 O.s.p., nakoľko bol podaný po začatí konania vo veci samej. O predpokladoch pre nariadenie predbežného opatrenia podľa citovaného zákonného ustanovenia a jeho dôsledkoch platia ust. § 74 až § 77 O.s.p..

Predbežné opatrenie je inštitútom procesného práva, ktorým súd dočasným opatrením poskytuje ochranu ohrozeným alebo porušeným právnym pomerom účastníkov dotedy, kým títo nepodajú návrh na začatie konania, resp. kým im súd svojim meritórnym rozhodnutím neposkytne definitívnu ochranu. Občiansky súdny poriadok upravuje dva zákonné dôvody pre nariadenie predbežného opatrenia - ak je potrebná dočasná úprava pomerov účastníkov, alebo ak existuje obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Základnými predpokladmi pre nariadenie predbežného opatrenia podľa ust. § 76 ods. 1 písm. f) O.s.p. je osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi, potrebnosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov, ktorou nedôjde v ich právnych vzťahoch k vytvoreniu nenávratného stavu a touto právnou úpravou sa neprimeraným spôsobom do ich právnych vzťahov nezasiahne.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ ako dlžník uzavrel s odporcom zmluvu o úvere dňa 01.10.2003, na základe ktorej mu odporca poskytol čiastku 24.000,-Sk (796,65 eur). Úver bol splatný v 20-tich dvojtyždňových splátkach po 2.200,-Sk (73,03 eur). Pri uzavretí predmetnej zmluvy o úvere č. 3171081 bola s navrhovateľom uzavretá tiež dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa § 551 Obč. zákonníka za účelom zabezpečenia záväzku dlžníka. Z návrhu navrhovateľa na začatie konania vyplýva, že pred vykonaním zrážok zo mzdy zaplatil odporcovi celkom sumu 2336,67 eur (70394,50 Sk), t.j. trojnásobok toho, čo si požičal. Aj napriek tomu odporca eviduje u navrhovateľa údajný zostatok dlhu ku dňu 10.01.2014 vo výške 3404,36 eur (102560,-Sk). Z e-mailovej komunikácie medzi T. C. (zamestnankyňou zamestnávateľa navrhovateľa) a T. I. (zamestnankyňou odporcu) zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že odporca požiadal zamestnávateľa navrhovateľa - spoločnosť C. s.r.o., W. nad W., F. XX o výkon zrážok zo mzdy navrhovateľa na sumu 3404,36 eur.

Existenciou zmluvného vzťahu účastníkov vyplývajúceho zo zmluvy o úvere a z dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, je daná existencia právneho vzťahu účastníkov v danej veci. Navrhovateľ dostatočne preukázal aj ním tvrdenu skutočnosť, že odporca už pristúpil k realizácii zabezpečovacieho prostriedku - požiadal zamestnávateľa navrhovateľa o vykonávanie zrážky zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy, o čom svedčí žiadosť odporcu o zrážkach zo mzdy a potvrdenie zamestnávateľa navrhovateľa o vykonaní zrážky zo mzdy. Z návrhu navrhovateľa je zrejmé, že vo veci samej sa domáha určovacou žalobou určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi ním a odporcom dňa 01.10.2003 je neplatná a záväzok navrhovateľa zaplatiť pohľadávku odporcu s príslušenstvom z titulu zmluvy o úvere č. 3171081 zo dňa 01.10.2003 neexistuje. Za takýchto okolností aj podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľ osvedčil existenciu naliehavej potreby dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania, keď listinnými dôkazmi preukázal danosť svojho nároku, ako aj nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy navrhovateľa spočívajúcej v tom, že odporca pristúpil k realizácii zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej neplatnosti navrhovateľ sa dovoľáva vo veci samej. V dôsledku nariadenia predbežného opatrenia ani nevznikne neprimeraná ujma na strane odporcu, ani neprimeraná výhoda na strane navrhovateľa. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku odporcu, že navrhovateľ vo vzťahu, ktorý vznikol na základe úverovej zmluvy nemá postavenie spotrebiteľa, odvolací súd poukazuje na to, že odporca má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a vystupuje teda v pozícii dodávateľa. Nie je celkom zrejmé, z akých skutočností vychádzal odporca pokiaľ tvrdil, že navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy o úvere mal taktiež postavenie podnikateľa. Táto skutočnosť totiž nevyplýva z predloženej zmluvy o úvere. Nie je pravdivé tvrdenie odporcu, že navrhovateľ v procese uzatvárania zmluvy vystupoval ako podnikateľ, lebo bol označený svojím menom, priezviskom, bydliskom a rodným

číslo. V predloženej zmluve chýba údaj o jeho obchodnom mene, sídle a identifikačnom čísle, či číslo živnostenského registra. Z týchto dôvodov je nariadenie predbežného opatrenia opodstatnené.

Z týchto dôvodov odvolací súd v poradí prvé napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Pokiaľ ide o v poradí druhé napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, odvolací súd poukazuje na to, že položka 20a sadzobníka súdnych poplatkov je vo svojom znení jednoznačná a je z jej obsahu zrejmé, že súd vyrubí súdny poplatok za každý rovnopis elektronického podania vyhotoveného v listinnej podobe.

Zo spisového materiálu vyplýva, že vo veci boli podania odporcu - vyjadrenie k návrhu, odvolanie proti uzneseniu zo dňa 27.01.2014 urobené elektronickými prostriedkami podpísanými zaručeným elektronickým podpisom v súlade s § 42 ods. 1 O.s.p.. Z tohto dôvodu mu vznikla poplatková povinnosť podľa položky č. 20a) sadzobníka súdnych poplatkov.

Podľa položky 20a zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, účinnéj v čase vzniku poplatkovej povinnosti navrhovateľa, za vyhotovenie rovnopisu podaní a ich príloh, ktoré tvoria súdny spis a rovnopisu podaní a ich príloh doručovaných účastníkom, ak bolo podanie urobené elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona je súdny poplatok za každú stranu 0,10 Eur, najmenej 10,- Eur za podanie, ktoré je návrhom na začatie konania s prílohami, najmenej 3,- Eur za ostatné podania s prílohami.

Podľa poznámky k vyššie citovanej položke 20a, v prípade podaní urobených elektronickými prostriedkami podpísaných zaručeným elektronickým podpisom súd vyhotoví potrebný počet rovnopisov a ich príloh bez toho, aby žiadal náhradu vecných nákladov podľa § 42 ods. 3 O.s.p..

V prejednávanej veci bola rozhodujúcou otázkou pre správne posúdenie poplatkovej povinnosti odporcu, či sa v danej veci jedná o súdny poplatok v zmysle zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch alebo o vecné náklady súdu podľa § 42 ods. 3, veta tretia O.s.p.

Povinnosť zaplatiť súdny poplatok a povinnosť nahradiť trovy konania sú zásadne dve rozdielne povinnosti. Preto pomer špeciality medzi ustanovím § 42 ods. 3 veta tretia O.s.p. a ustanoveniami zákona o súdnych poplatkoch neprichádza do úvahy. Tento záver potvrdzuje aj poznámka k položke 20a sadzobníka súdnych poplatkov, podľa ktorej v prípade podaní urobených elektronickými prostriedkami podpísaných zaručeným elektronickým podpisom súd vyhotoví potrebný počet rovnopisov a príloh bez toho, aby žiadal náhradu vecných nákladov podľa § 42 ods. 3 O.s.p.. Zákon o súdnych poplatkoch tak sám výslovne rozlišuje medzi súdnym poplatkom za úkon súdu vymedzený v položke 20a sadzobníka súdnych poplatkov a úhradou vecných nákladov podľa ustanovení O.s.p..

Elektronická forma podania vylučuje povinnosť účastníka konania predložiť podanie (vyjadrenie k návrhu na začatie konania, odvolanie proti uzneseniu zo dňa 27.01.2014, č.k. 6C/15/2014-20) s potrebným počtom rovnopisov a prílohami. Ak by totiž účastník konania mal takúto povinnosť, možnosť elektronického podania so zaručeným elektronickým podpisom by pre neho nemala praktický význam. V prípade takéhoto podania účastník konania nemá povinnosť predložiť podanie s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami, a preto mu nemožno uložiť povinnosť nahradiť trovy štátu vzniklé s konverziou elektronického podania za podanie. Vyplýva to aj z ust. § 42 ods. 1 veta druhá O.s.p., v zmysle ktorého podanie podpísané zaručeným elektronickým podpisom písomne doplniť nie je potrebné ako aj zo samotnej povahy elektronického podania so zaručeným elektronickým podpisom.

Práve za takéto podanie návrhu prostredníctvom elektronického podania so zaručeným elektronickým podpisom vzniká účastníkovi konania poplatková povinnosť podľa zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, a to podľa položky 20a) sadzobníka tohto zákona.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd prvého stupňa rozhodol správne, keď odporcovi uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 6,- eur za podanie návrhu urobeného elektronickými prostriedkami so zaručeným elektronickým podpisom, ktorý bol vykonaný súdom v konaní ako nevyhnutný dôsledok zákonom akceptovanej možnosti urobiť podanie elektronickými prostriedkami so zaručeným elektronickým podpisom. Poplatok bol vyrubený v správnej výške podľa položky 20a sadzobníka o súdnych poplatkoch zákona č. 71/1992 Zb. účinného v čase vzniku poplatkovej povinnosti.

Odvolací súd z týchto dôvodov v poradí prvé, ako aj v poradí druhé napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

O náhrade trov odvolacieho konania nebolo rozhodnuté, lebo o nich rozhodne súd prvého stupňa v konečnom rozhodnutí vo veci samej (§ 145, § 224 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e p r í p u s t n é